

29. 7. 2015

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Jak se bránit krádeži doménového jména .eu

Nejednomu podnikateli se stalo, že si chtěl zaregistrovat doménové jméno pro své webové stránky, avšak jeho vybrané slovní spojení již bylo zaregistrováno. Jaké kroky může v takovém případě podnikatel učinit?

V první řadě je třeba zjistit, jakou doménu nejvyšší úrovně (tzv. top level domain (TLD)) doménové jméno má a jaká pravidla týkající se sporů se na něj tedy budou aplikovat.

Domény nejvyšší úrovně jsou koncová označení v doménovém jméně. Podle typu koncového označení je pak můžeme rozdělit na tzv. generické domény nejvyšší úrovně (generic top level domain (gTLD)), kterými jsou například koncovky .com, .net, .org a další a tzv. národní domény nejvyšší úrovně (country-code top level domain (ccTLD)), které až na výjimky odpovídají kódu země.

V českém prostředí se budeme nejčastěji setkávat s národní doménou nejvyšší úrovně .cz, která je spravovaná zájmovým sdružením právnických osob CZ.NIC, generickými doménami nejvyšší úrovně .com, .org, .net atd., které jsou spravovány asociací ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) a v neposlední řadě doménou nejvyšší úrovně .eu, které se budu v následujícím textu blíže věnovat.

Na rozdíl od domén nejvyšší úrovně uvedených v předchozím odstavci je doména .eu regulována specifickou právní úpravou, a to jednak nařízením Evropského parlamentu a rady č. 733/2002 ze dne 22. dubna 2002, o zavádění domény nejvyšší úrovně .eu (dále jen „**Nařízení**“) a dále nařízením Komise č. 874/2004, ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (dále „**Prováděcí nařízení**“).

Vzhledem k tomu, že doménová jména .eu jsou registrována na principu “first-come, first-served”, tedy „kdo dřív přijde, je dřív na řadě“, který upravuje čl. 2 Prováděcího nařízení, platí, že bude zaregistrována doména toho subjektu, který o registraci požádá první. Registraci doménového jména lze provést prostřednictvím akreditovaných registrátorů, jejichž seznam je na internetových stránkách správce domény .eu EURid www.eurid.eu. Doména však bude zaregistrována jen tehdy, pokud žadatel splní podmínky registrace domény.

Jak uvádí preambule Nařízení, bylo jeho záměrem vytvoření domény nejvyšší úrovně, která by zviditelnila elektronický obchod a jasně by jej identifikovala s Evropskou Unií, jejím právním rámcem a trhem. Proto tedy první podmínkou, která musí být v případě úspěšné registrace domény splněna je to, že žadatelem je buď i) podnik, jehož sídlo, správní ústředí nebo hlavní provozovna se nachází

na území EU, nebo ii) fyzická osoba s bydlištěm na území EU, popřípadě se může jednat o iii) organizaci usazenou v EU. Registrované doménové jméno pak nesmí být předmětem soudního rozhodnutí, které by jej označilo za hanlivé, rasistické nebo odporující veřejnému pořádku.

Způsobitá strana není v počtu zaregistrovaných doménových jmen nijak omezena, a proto se nezřídka stává, že si doménu zaregistrují spekulanti za účelem tzv. cybersquattingu, tedy jednání, kdy se snaží draze prodat takto zaregistrovanou doménu oprávněnému subjektu.

Pokud držitel domény, ať už v případě cybersquattingu nebo v jiném případě neoprávněné registrace, nereaguje na výzvu oprávněného subjektu nejčastěji požadující převedení doménového jména, je na místě zvážit spor o jeho převod, popřípadě vymazání z registru.

Takový spor je možno vést buď přímo u specializovaného rozhodčího orgánu, kterým je pro všechny spory týkající se domény .eu příslušný Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky v Praze (dále „**Rozhodčí soud**“), nebo před obecným soudem.

Žalobce bude ve sporu o doménové jméno úspěšný, pokud žalovaný zaregistroval doménu, která je totožná nebo zavádějícím způsobem podobná jménu, které je předmětem ochranné známky, a to jak vnitrostátní, tak známky Společenství, popřípadě se jedná o obchodní jméno, označení podniků, jména společností, rodinná jména aj., ke kterému má žalobce právo a žalovaný i) neměl na toto jméno právo nebo oprávněný zájem k němu, nebo ii) nebylo zaregistrováno nebo užíváno v dobré víře.

Oprávněný zájem má dle Prováděcího nařízení ten žalovaný, který i) před zahájením mimosoudního sporu použil toto jméno v souvislosti s nabídkou zboží nebo služeb nebo se k tomu prokazatelně připravoval; ii) je podnikem, organizací nebo fyzickou osobou obecně známou pod tímto jménem, a to i za neexistence práva uznaného nebo stanoveného vnitrostátním právem nebo právem Společenství, popřípadě iii) toto jméno oprávněně a neobchodně nebo korektně využívá, aniž by měl v úmyslu klamat spotřebitele nebo poškodit pověst jména, pro které existuje právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství.

Prováděcí nařízení stanoví výčet situací, kdy lze usuzovat na to, že žalovaný nezaregistroval doménové jméno v dobré víře. Tento výčet, jak judikoval soudní dvůr v rozsudku C-569/08 ze dne 3. června 2010, je nicméně pouze výčtem demonstrativním a dle okolností může být nedostatek dobré víry dovozen i v jiných situacích.

Na špatnou víru tedy především ukazují okolnosti, které nasvědčují tomu, že doménové jméno bylo zaregistrováno nebo získáno ke spekulativním účelům, tedy zejména pro účely prodeje, pronájmu nebo jiného převodu doménového jména držiteli jména, pro které existuje právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství.

Dále se může jednat o případy omezení konkurence, kdy má žalobce za cíl zabránit držiteli takového jména, pro které existuje právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství, vyjádřit toto jméno v odpovídajícím jménu domény. Na tento záměr žalovaného lze usuzovat i) z jeho chování, ii) z faktického stavu, kdy doménové jméno nebylo použito nejméně po dobu dvou let ode dne registrace, či iii) ze stavu, kdy v době zahájení mimosoudního řešení sporu žalovaný vyjádřil svůj úmysl použít doménové jméno, ale během šesti měsíců po dni zahájení mimosoudního řízení tak neučinil.

Dalším případem špatné víry pak je i registrace domény, za účelem narušení profesionální činnosti soutěžitele popřípadě registrace domény s cílem přilákat uživatele internetu pro obchodní zisk vytvořením pravděpodobnosti záměny se jménem, pro které existuje právo uznané nebo stanovené

vnitrostátním právem nebo právem Společenství. Ve špatné víře se pak žalovaný může nacházet i tehdy, pokud si jako doménu zaregistroval osobní jméno, přičemž s tímto osobním jménem nemá žádnou spojitost.

Výsledkem rozhodčího řízení je pak rozhodčí nález, který je pro strany závazný, za předpokladu, že neúspěšná strana nepředloží ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodčího nálezu spor obecným soudům.

V případě, že dá Rozhodčí soud žalobci za pravdu a nedojde k předložení sporu obecným soudům, bude na něj doména převedena po uplynutí 30-ti denní lhůty pro odvolání. Toto však platí jen v případech, kdy je žalobce způsobilý doménu .eu sám zaregistrovat, tedy splňuje kritérium domicilu v Evropské Unii, jak je blíže popsáno výše. Pokud žalobce není způsobilým subjektem, pak bude doménové jméno smazáno a po uplynutí v délce 40 dnů bude opět zpřístupněno k registraci.

Mgr. Michaela Křížková,
advokátní koncipientka

[SAMAK právo & daně](#)

Purkyňova 2
110 00 Praha 1

Tel.: +420 211 222 244
e-mail: info@samak.cz

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [DEAL MONITOR](#)
- [Tři dekády v advokacii a otevřený pohled na to, co profesi i justici nejvíc škodí](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě – základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)

- [DEAL MONITOR](#)